

Dr. T. Tóth Balázs ügyvéd
mobil: 06-30-755-4114
email: tothbalazs@tothlegal.hu

Fővárosi Törvényszék
Budapest
Markó utca 27.
1055

az atlatszo.hu Közhasznú Nonprofit
Kft. felperes

képviseli:

dr. T. Tóth Balázs ügyvéd

K E R E S E T E

a Szuverenitásvédelmi Hivatal
alperes ellen

személyiségi jog megsértésének
megállapítása és
jogkövetkezményeinek alkalmazása
iránt

TÁRGYI ILLETÉKFELJEGYZÉSI JOG

Fővárosi Törvényszék

1055 Budapest, Markó utca 27.

Tisztelt Törvényszék!

Alulírott, **dr. T. Tóth Balázs ügyvéd** (székhelye: 1074 Budapest, Dohány utca 12-14.; 1074 Budapest, Dohány utca 12-14., KASZ: 36072496; mobil: +36-30/755-4114; e-mail: tothbalazs@tothlegal.hu) az F/1. számon csatolt meghatalmazás útján igazolt, és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 170. § (1) bekezdés c) pontjára tekintettel a hivatalos iratok kézbesítésére kijelölt jogi képviselő,

az **atlatszo.hu Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság** (képviseli: dr. Bodoky Tamás Richárd ügyvezető, cégjegyzékszám: 01-09-963846, adószáma: 23399538-1-42, székhelye: 1084 Budapest, Déri Miksa utca 10. 4. em. 9.) **felperes** jogi képviseletében eljárva,

a **Szuverenitásvédelmi Hivatal** (székhely: 1074 Budapest Rákóczi út 70-72; törzskönyvi azonosító szám: 849300; adószám: 15849306-1-42; képviseli: Láncki Tamás elnök; email: info@szuverenitasvedelmihivatal.hu) **alperessel** szemben az alábbi **személyiségi jog érvényesítése** iránti

K E R E S E T L E V E L E T

terjesztem elő a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 179. § (1) bekezdése, valamint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (továbbiakban: E-ügyintézési törvény) 1. § 23. pont és 9. § a) pont aa) alpont alapján elektronikusan:

I. KERESETI KÉRELEM

Kérem a tisztelt Törvényszéket arra, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.)

1. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja alapján **állapítsa meg**, hogy az alperes **nagy nyilvánosság előtt** megsértette a felperesnek a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében védett **jó hírnévhez való jogát** azzal, hogy Facebook felhasználói oldalán 2024. október 31-én közzétett videójában (URL: <https://www.facebook.com/watch/?v=550874247556842&ref=sharing> – az állítás a fent megjelölt URL-en megtekinthető videóban 00:17 másodperctől hallható) azt a **valótlan tényt állította** a felperesről, hogy *„Tevékenysége hírszerzés, (...) és dezinformáció.”*;
2. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja alapján **állapítsa meg**, hogy az alperes **nagy nyilvánosság előtt** megsértette a felperesnek a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében védett **jó hírnévhez való jogát** azzal, hogy Facebook felhasználói oldalán 2024. október 31-én közzétett videójában (URL: <https://www.facebook.com/watch/?v=550874247556842&ref=sharing> – az állítás a fent megjelölt URL-en megtekinthető videóban 00:21 másodperctől hallható) azt a **valótlan tényt állította** a felperesről, hogy *„Dezinformációs kampánya ürügyet teremtett Brüsszelnek, hogy uniós pénzek visszatartásával zsarolja Magyarországot.”*;
3. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja alapján **állapítsa meg**, hogy az alperes **nagy nyilvánosság előtt** megsértette a felperesnek a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében védett **jó hírnévhez való jogát** azzal, hogy Facebook felhasználói oldalán 2024. október 31-én közzétett videójában (URL: <https://www.facebook.com/watch/?v=550874247556842&ref=sharing> – az állítás a fent megjelölt URL-en megtekinthető videóban 00:28 másodperctől hallható) azt a **valótlan tényt állította** a felperesről, hogy *„titkolózik. Nem hajlandó nyilvánosságra hozni a Sargentini-jelentéshez biztosított részjelentéseit (...)”*;
4. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja alapján **állapítsa meg**, hogy az alperes **nagy nyilvánosság előtt** megsértette a felperesnek a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében védett

- jóhírnévhez való jogát** azzal, hogy Facebook felhasználói oldalán 2024. október 31-én közzétett videójában (URL: <https://www.facebook.com/watch/?v=550874247556842&ref=sharing> – az állítás a fent megjelölt URL-en megtekinthető videóban 00:50 másodperctől hallható) azt a **valótlan tényt állította** a felperesről, hogy *„(...) finanszírozása döntően külföldi eredetű. A legtöbb pénzt az Európai Bizottság mellett idegen államok és Soros György pénzosztó körei biztosítják.”*;
5. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja alapján **állapítsa meg**, hogy az alperes **nagy nyilvánosság előtt** megsértette a felperesnek a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében védett **jóhírnévhez való jogát** azzal, hogy Facebook felhasználói oldalán 2024. október 31-én közzétett videójában (URL: <https://www.facebook.com/watch/?v=550874247556842&ref=sharing> – az állítás a fent megjelölt URL-en megtekinthető videóban 1:02 másodperctől hallható) azt a **valótlan tényt állította** a felperesről, hogy *„szisztematikusan visszaél a közérdekű adatokkal. Eddig több mint 9000 magyar dokumentumot töltött föl amerikai szerverekre.”*;
6. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja alapján **állapítsa meg**, hogy az alperes **nagy nyilvánosság előtt** megsértette a felperesnek a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében védett **jóhírnévhez való jogát** azzal, hogy Facebook felhasználói oldalán 2024. október 31-én közzétett videójában (URL: <https://www.facebook.com/watch/?v=550874247556842&ref=sharing> – az állítás a fent megjelölt URL-en megtekinthető videóban 1:21 másodperctől hallható) azt a **valótlan tényt állította** a felperesről, hogy *„hírszerzési és dezinformációs tevékenysége súlyosan sérti Magyarország szuverenitását.”*;
7. 2:51. § (1) bekezdésének b) pontja alapján **tiltsa el a további jogsértéstől**;
8. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja alapján **kötelezze** az alperest **arra, hogy adjon megfelelő elégtételt** és ennek saját költségén biztosítson megfelelő nyilvánosságot olyan módon, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 (öt) napon belül
- a. az általa üzemeltetett <https://szuverenitasvedelmihivatal.hu/> honlap **főoldalán tegye közzé legalább 24 óráig** az ítélet rendelkező részének a
-

jogsértést megállapító rendelkezését a „Jogerős ítélet állapította meg, hogy a Szuverenitásvédelmi Hivatal megsértette az atlatszo.hu Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság személyiségi jogait” címmel oly módon, hogy a közlés **a címlapon legörgetés nélkül olvasható legyen**, továbbá

- b. az általa kezelt <https://www.facebook.com/profile.php?id=61555527778295> elérésű Facebook felhasználói profilon a peresített közléseket tartalmazó videó (URL:

<https://www.facebook.com/watch/?v=550874247556842&ref=sharing>)

elérhetőségének időpontjáig, de amennyiben már nem elérhető, legalább 30 napig „Jogerős ítélet állapította meg, hogy a Szuverenitásvédelmi Hivatal megsértette az atlatszo.hu Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság személyiségi jogait” címmel (leírással) közzeendő videóban kérjen bocsánatot és ismertesse az ítélet rendelkező részét az alábbi felvezető szöveggel, minden kommentár nélkül beolvastva:

„Valótlan tényeket közöltünk az atlatszo.hu Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaságról

Az ellenünk indított személyiségi jogi perben a bíróság megállapította, hogy az atlatszo.hu Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság személyiségi jogait megsértettük. Bocsánatkérésünk mellett az ítélet rendelkező részét nyilvános elégtételként alább változtatás nélkül közöljük:”;

9. 2:52. § (1) bekezdése alapján **kötelezze** az alperest a felperes *jóhírnévhez való jogának*
- a. a petitum I. 1. és I. 6. pontjában megjelölt *megsértése miatt* 1.500.000 forint, azaz egymillió-ötszáz ezer forint,
  - b. a petitum I. 2. pontjában megjelölt *megsértése miatt* 300.000 forint, azaz háromszáz ezer forint,
  - c. a petitum I. 3. pontjában megjelölt *megsértése miatt* 500.000 forint, azaz ötszáz ezer forint,
-

- d. a petitum I. 4. pontjában megjelölt *megsértése miatt* 500.000 forint, azaz ötszázezer forint,
- e. a petitum I. 5. pontjában megjelölt *megsértése miatt* 1.000.000 forint, azaz egymillió forint,

sérelemdíj és annak a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére. A késedelembe esés kezdő időpontjaként a Ptk. 6:532. §-a alapján a sérelmezett tartalmak közzétételéhez igazodóan 2024. október 31. napját jelöli meg a felperes. A késedelmi kamatra vonatkozó igényt a felperes a késedelembe esés utolsó napjáig, vagyis a sérelemdíj megfizetése napjáig terjeszti elő.

A kereseti kérelmek egymással valódi tárgyi keresethalmazatot alkotnak.

Kérem továbbá a tisztelt Törvényszéket, hogy a Pp. 82. § (1) bekezdése alapján kötelezze az alperest az eljárás során felmerülő perköltség viselésére azzal, hogy a felperesi jogi képviselő ÁFA fizetésére köteles. A felperes a kereset benyújtásáig felmerült ügyvédi munkadíjat 1.500.000, - Ft + ÁFA összegben jelöli meg, amely az F/2. számú mellékletként csatolt megbízási szerződésen alapszik, és az alábbi tevékenységeket foglalja magában:

- a) pert megelőző konzultáció (1 óra)
- b) meghatalmazás és megbízási szerződés szerkesztése (0,5 óra)
- c) jogesetkutatás, jogesetelemzés (4 óra)
- d) kereset megírása és mellékleteinek összeállítása (24 óra)
- e) adminisztráció valamennyi tevékenységhez kapcsolódóan (0,5 óra).

További perköltségfelszámítási nyilatkozatot az ezen túlmenő munkavégzés kapcsán felperes szükség esetén a perfelvételi szakban, illetve a tárgyalás berekesztését megelőzően tesz.

II. A KERESETI KÉRELEM INDOKOLÁSA

1. Az érvényesíteni kívánt jog jogalapja

A keresetet az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdésére, valamint a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, 2:45. § (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdés a) – c) pontjaira, 2:52. §-ra, 3:1. § (1) - (3) bekezdésére, 6:519. §-ra, 6:522. §-ra, 6:532. §-ra, illetve 6:48.§ (1) bekezdésére alapítom, figyelemmel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 63. cikkére és az Európai Unió Alapjogi Chartája 11. és 12. cikkeire is.

1.1. Az Alaptörvény jelen perben hivatkozott tartalma

Az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdése szerint *„[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”*

1.2. Az Európai Unió elsődleges jogforrásainak jelen perben hivatkozott tartalma

Az EUMSZ 63. cikke szerint *„tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti tőke mozgásra vonatkozó minden korlátozás”.*

A Charta 11. cikke szerint *„[m]indenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát, valamint az információk és eszmék megismerésének és közlésének szabadságát anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhatna, továbbá országhatárookra való tekintet nélkül.”*

A Charta 12. cikke szerint *„[m]indenkinek joga van [...] a másokkal való bármilyen szintű, különösen politikai, szakszervezeti és polgári célú egyesüléshez”*

1.3. A Polgári Törvénykönyv jelen perben hivatkozott tartalma

A Ptk. 2:42. §-a fogalmazza meg a személyiségi jogok általános védelmét, amely szerint *„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, [...] a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja. (2) Az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.”*

Bár jelen perben (is) a tisztelt Törvényszék állapítja meg a bizonyítási terhet, de a Ptk. kommentárja rögzíti, hogy a mások személyiségi jogainak bármilyen megsértése vagy korlátozása jogellenes magatartás, amelynek ellenkezőjét a sértő félnek kell bizonyítania. A Ptk. 2:43. § d) pontjában nevesített személyiségi jogként jelenik meg a jóhírnév megsértése.

A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint *„[a] jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.”*

A Ptk. 2:51 § (1) bekezdése rögzíti a személyiségi jogsérelem, felróhatóságtól független szankcióit:

„Akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján – az elévülési időn belül – az eset körülményeihez képest követelheti

a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;

a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;

azt, hogy a jogsértő adjon megfelelő elégtételt, és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot; (...)”

A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerint felróhatóságtól függő szankció a sérelemdíj. *„Akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért.”* A (2) bekezdése szerint: *„A sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges.”* A (3) bekezdése szerint: *„A sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására –tekintettel, egy összegben határozza meg.”*

A Ptk. 6:519. § szerint *„[a]ki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól a károkozó, ha bizonyítja, hogy magatartása nem volt felróható”*

A Ptk. 6:522. § (1) bekezdése szerint „[a] károkozó a károsult teljes kárát köteles megtéríteni.”

A Ptk. 6:532. § alapján „[a] kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes.”

A Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerint „[p]énztartozás esetén a kötelezett a késedelembe esés időpontjától kezdődően a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal - idegen pénznemben meghatározott pénztartozás esetén az adott pénznemre a kibocsátó jegybank által meghatározott alapkamattal, ennek hiányában a pénzüpi kamattal - megegyező mértékű késedelmi kamatot köteles fizetni, akkor is, ha a pénztartozás egyébként kamatmentes volt.”

A **felperes perbeli legitimációját** igazolja, hogy az alperes által közzétett, peresített tartalmak név szerint róla, illetve az általa kiadott sajtótermékről fogalmaznak meg tényállításokat.

1.4. A sérelmezett közlésekre vonatkozó bírói gyakorlat hivatkozott tartalma

A sérelmezett közlések az átlagnéző szemszögéből egyértelműen jóhírnevet sértők, hiszen arra utalnak, hogy felperes Magyarország elemi érdekeivel szembehelyezkedve hírszerzési tevékenységet folytat – vagyis kémkedik –, nyilvánosság előtt vállalt tevékenysége ennek leplezését szolgálja; Magyarország nemzetközi térben történő lejáratása érdekében dezinformációs kampányokat folytat; rendszerszinten visszaél az általa megszerzett közérdekű adatokkal. Az állítások azt közvetítik, hogy a felperesi szervezet rendkívül kártékony Magyarországra nézve, hiszen tevékenységeinek összessége arra irányul, hogy Magyarország szuverenitását és függetlenségét – idegen zsoldban – aláássa. Az állításokkal szembeni valóságot felperes egyértelműen igazolni képes, és azok egy körével kapcsolatban azt már korábban is megtette.

A **BH2010. 294.** eseti döntés kimondja, hogy „a jóhírnév megsértésének megállapítását az alapozza meg, ha a más személyre vonatkozóan közölt valótlan tényállítás objektíve alkalmas az érintett személy hátrányos társadalmi megítélésének kiváltására. A jogsértés megállapításának tehát nem feltétele annak bizonyítása, hogy ez a hátrányos megítélés ténylegesen be is következett.”

Az alább részletesen értékelt, felperes által sérelmezett állítások a felperesre mint elismert tényfeltáró és oknyomozó újságírói tevékenységet folytató sajtóterméket kiadó

---

közhasznú szervezetre nézve köztudomásúlag is sértőek. Az egyes tényállítások egymást erősítő tartalmát tekintve, azokat együttesen értékelve is egyértelmű, hogy azok célja felperes lejárata, rossz színben, a velejéig hazug és a magyar érdekeket tudatosan aláásó kémszervezetként való feltüntetése, amely kizárólag a társadalom megvetését érdemli.

2. Az érvényesíteni kívánt jogot és a kereseti kérelmeket megalapozó tények és jogi érvek

2.1. A felperes bemutatása

A felperes a közélet tisztaságáért, a közpénzekkel történő átlátható gazdálkodásért küzdő civil watchdog szervezet, amely több mint egy évtizede működik Magyarországon úgy, hogy ezalatt működésével kapcsolatosan semmilyen hatóság semmilyen jogsértést nem állapított meg. Az általa kiadott atlatszo.hu sajtótermék a tényfeltáró újságírás eszköztárával kívánja elősegíteni a tisztánlátást a közpénzek felhasználásával, a közvagyon sorsával kapcsolatos kérdésekben, a több ezer közölt cikk mellett az elmúlt három évben egyetlen sajtóhelyreigazítási pert sem vesztett. Az atlatszo.hu közérdekű bejelentéseket fogad, közérdekű adatokat igényel és publikál, oknyomozó riportokat készít, és ha szükséges, bírósághoz is fordul a közérdekű adatok nyilvánosságának kikényszerítése érdekében. Az atlatszo.hu a nyilvánosság elé tárja tényfeltáró munkája eredményeit, és a nagyközönség bevonásával átláthatósági kezdeményezéseket tesz. Ezek közül kiemelkedik, hogy létrehozta és egy bő évtizede üzemelteti az ország egyetlen közérdekű adatigénylési portálját, a KiMitTud-ot (kimittud.hu). Elkötelezett támogatója a társadalmi igazságosság, a demokrácia és a fenntartható fejlődés érvényesülésének, célja az információszabadság érvényre juttatása érdekében a közhatalom átláthatóságának és a korrupció elleni fellépésnek az elősegítése.

2011-es megalakulása óta a felperes, illetve az általa kiadott atlatszo.hu sajtótermék, illetve munkatársai tevékenységét több tucat szakmai díjjal ismerték el: ezek közt szerepel többek között a KiMitTud fejlesztéséért 2016-ban elnyert SocialMarie második fődíj, a szerkesztőség 2016-ban kapott Pulitzer-emlékdíja és 2024-ben kapott Magyar Sajtódíja, három Minőségi Újságírás Díjban részesített cikk és cikksorozat, valamint a szerkesztőség újságíróinak adott számos hazai elismerés, köztük több Junior Prima és Soma-díj. Az atlatszo.hu idézettsége és hivatkozottsága a magyar sajtóban önálló

---

oknyomozó tartalmait miatt közvetlen saját eléréséhez viszonyítva kifejezetten magas, ellenzéki pártokkal és ellenzéki vezetésű önkormányzatokkal összefüggő átlátszós tartalmakat a közmédia és a kormánypártokat támogató média is számos alkalommal vett át az elmúlt években.

A felperes honosította meg Magyarországon az olvasói pénzügyi támogatásra épülő oknyomozó szerkesztőségi modellt, és működését hosszabb ideje meghatározó mértékben közvetlen olvasói mikroadományokra és 1%-os személyi jövedelemadó felajánlásokra alapozza.

2.2. A sérelmezett tartalom előzményei, kontextusa

Az alperes a nemzeti szuverenitás védelméről szóló 2023. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Szuvtv.) 1. § (1) bekezdése szerint *„az alkotmányos önazonosság védelme érdekében az Alaptörvény R) cikk (4) bekezdése alapján létrehozott (...) elemző, értékelő, javaslattevő és vizsgálati tevékenységet folytató autonóm államigazgatási szerv”*.

A Szuvtv. 3. § szerint az alperes vizsgálati tevékenységével összefüggésben *„feltárja és vizsgálja a más állam, valamint – jogi státuszától függetlenül – külföldi szerv vagy szervezet és természetes személy érdekében végzett*

aa) érdekképviseleti tevékenységeket – ide nem értve a diplomáciai, illetve a külképviseletek, valamint a szakmai érdekképviseleti szervezetek által végzett tevékenységet –,

ab) információk manipulálására irányuló és dezinformációs tevékenységeket,

ac) a demokratikus vita, valamint az állami és társadalmi döntéshozatali folyamatok befolyásolására irányuló tevékenységeket, ideértve az állam közhatalmi feladatait gyakorló személyek döntéshozatali eljárását befolyásoló tevékenységet, ha azok Magyarország szuverenitását sérthetik vagy veszélyeztethetik;

b) feltérképezi és vizsgálja azon szervezeteket, amelyek külföldről származó támogatás felhasználásával megvalósuló tevékenysége befolyást gyakorolhat a választások kimenetelére;

c) feltérképezi és vizsgálja azon szervezeteket, amelyek külföldről származó támogatás felhasználásával a választói akarat befolyásolására irányuló tevékenységet folytatnak, vagy ilyen tevékenységet támogatnak.”

Az alperesi szerv, illetve az azt létrehozó jogszabály miatt az Európai Bizottság 2024. februárjában kötelezettségzegési eljárást indított Magyarországgal szemben, melynek keretében 2024. október 3-i határozata (INFR(2024)2001) szerint úgy döntött, keresetet indít az Európai Unió Bíróságán. Kifogásai az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített számos alapvető jog megsértésével kapcsolatosak: álláspontja szerint a jogszabály sérti a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát, az egyesülés szabadságát, az ügyvédi titoktartáshoz való jogot, valamint az ártatlanság vélelmét és az abból következő önvádra kötelezés tilalmát.

A Szuvtv.-t az Európa Tanács alkotmányjogi tanácsadó testületeként működő Joggal a Demokráciáért Európai Bizottság (Velencei Bizottság) is vizsgálta. A Bizottság CDL-AD(2024)001. számú véleményében (a F/3 mellékletben csatolva) az Európai Bizottság aggályaihoz kapcsolódóan foglalt állást; megállapította többek között, hogy az alperes (attól függetlenül, hogy a magyar jog szerint hatóság-e) *„már közhatalmánál fogva fenyegeti a véleménynyilvánítás és az egyesülés szabadságát olyan módon, amely komoly kétségeket vet fel a nemzetközi normákkal való összhangját illetően.”* (64.). A Bizottság nem látta, hogy az alperes alapjogok gyakorlásába történő beavatkozási lehetőségeivel szemben megfelelő garanciák érvényesülnének (64.). Álláspontja szerint a Szuvtv. egy olyan *„új szervet hozott létre rendkívül széles hatáskörökkel, amely beavatkozhat bármely jogi vagy természetes személy magánéletébe, és megnevezheti és megszégyenítheti ezt a személyt anélkül, hogy bármilyen ellenőrzési vagy felülvizsgálati mechanizmus alá tartozna. Így ahelyett, hogy »az egyes választási és társadalmi döntéshozatali folyamatokat átláthatóvá tenné«, a törvény azzal a kockázattal jár, hogy dermesztő hatást (chilling effect) gyakorol a szabad és demokratikus vitára a magyar társadalomban. A Velencei Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a Szuverenitásvédelmi Hivatal létrehozásával, annak mandátumával és hatásköreivel kapcsolatos szabályozás ellentétes a nemzetközi normákkal, ezért azt hatályon kívül kell helyezni.”* (65).

Az alperes 2024. június 25-én SZH-0205/2024. hivatkozási számú levelében (F/4 melléklet) a Szuvtv. 6. § (1) bekezdése szerinti egyedi vizsgálat megindításáról értesítette a felperest, valamint 11 kérdést tett fel számára; vizsgálati jogosultságát (akkori) álláspontja szerint a Szuvtv. 3. § c) pontja alapozta meg, a felperest külföldről támogatott szervezetnek tételezve. A felperes ügyvezetője 2024. július 8-án kelt válaszlevelében (F/5 melléklet) arról tájékoztatta az alperest, hogy szervezete nem folytat a Szuvtv. 3. § c) pontja szerinti *választói akarat befolyásolására irányuló tevékenységet*, amely fordulatot a választójog alkalmazza és értelmezi. Kifejtette, hogy a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 140-141. §-ai a kampányeszköz alkalmazását és a kampánytevékenységet, azaz kizárólag népképviselői szervek választásához kapcsolódóan pártpolitikai vagy önkormányzati politikai ügyekben kifejtett politikai kampánytevékenységet értenek a *választói akarat befolyásolására irányuló tevékenység* alatt – mindez pedig a választási bíráskodásban három évtizede azonos tartalommal jelenik meg. Mindebből pedig az következik, hogy az alperesnek a felperes álláspontja szerint nincs hatásköre vizsgálatára – tehát a felperesnek jogszabályon alapuló válaszadási kötelezettsége sincs az alperes kérdéseire, amelyek egy része eleve nyilvánosan hozzáférhető információkra irányult.

Alperes vizsgálatát 2024. október 28-án honlapján közzétett, SZH-0353/2024 iktatószámú, „Az Átlátszó tevékenységének hatása a magyar szuverenitásra” című vizsgálati jelentésével zárta (F/6 melléklet); ehhez kapcsolódóan, illetve ennek tartalmát összefoglalva hozta nyilvánosságra 2024. október 31-én Facebook felhasználói oldalán a peresített közléseket tartalmazó videót: a közzétevő bejegyzés szövegét, valamint az annak alperes általi fizetett hirdetésként való, az elérést fokozó közzétételére vonatkozó, a Facebook hirdetéstárából származó információkat F/7, magát a petitumban elektronikus elérési úttal hivatkozott videót pedig F/8 szám alatt csatolom.

Felperes megjegyzi, hogy az alperes vizsgálatát még a jogszabály nyújtotta minimális eljárási garanciát is megsértve folytatta le; a Szuvtv. 6. § (8) bekezdése értelmében ugyanis *„(a) jelentés nyilvánosságra hozatalát megelőzően a Hivatal megküldi a vizsgálati megállapításait azon szervezetek részére, amelyek tevékenysége a lefolytatott vizsgálat alapján megalapozza, hogy a szervezet szerepeljen a Hivatal nyilvános jelentésében. A vizsgált szervezet a Hivatal*

---

megállapításaira a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül észrevételt tehet. A Hivatal az észrevételre a beérkezésétől számított harminc napon belül írásban válaszol. A Hivatal köteles megindokolni, hogy a figyelembe nem vett észrevételeket miért nem fogadta el.” Alperes e kötelezettségének nem tett eleget, vizsgálati megállapításait a felperesnek nem küldte meg, így jelentését anélkül tette közzé, hogy a felperesnek egyáltalán lehetősége nyílt volna az abban foglaltakra vonatkozóan észrevételt tenni. Ez a mulasztás arra vezetett, hogy a felperes a jelen keresettel érintett valótlan állításokról is csak a jelentésből és a jelen per tárgyát képező felperesi közlésekből értesült, a valótlan tartalom előzetes korrekcióját kérni az ezt biztosító törvényi szabály ellenére nem volt módja.

A felperes rámutat, hogy az Alkotmánybíróság az alperest létrehozó jogszabály ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt elbíráló, IV/02551/2024 ügyszám alatt hozott, 2024. november 15-i határozata kimondja:

„[87] Az Alkotmánybíróság mindazonáltal megjegyzi, hogy a Szuotv. korábban már idézett 6. § (8) bekezdése alapján a Hivatal jelentésének nyilvánosságra hozatalát megelőzően a törvény lehetőséget biztosít a vizsgálat alá vont szervezet és a Hivatal közti, esetlegesen eltérő álláspontok ismertetésére. A Szuotv. alapján ugyanis a Hivatal megküldi a vizsgálati megállapításait azon szervezetek részére, amelyek tevékenysége a lefolytatott vizsgálat alapján megalapozza, hogy a szervezet szerepeljen a Hivatal nyilvános jelentésében. A vizsgált szervezet a Hivatal megállapításaira észrevételt tehet, a Hivatal pedig az észrevételre határidőben, írásban köteles válaszolni. A Hivatal továbbá köteles megindokolni, hogy a figyelembe nem vett észrevételeket miért nem fogadta el. Ennek esetleges elmulasztása esetén – feltéve, hogy a személyiségi jogvédelme tekintetében kereshetőségének egyéb feltételei is fennállnak – a vizsgált szervezet, jó hírnevének védelme érdekében, bírósághoz fordulhat.” (Kiemelés a felperestől.)

A felperes hangsúlyozza, hogy az alperes nemhogy indokolási kötelezettségének nem tett eleget – megállapításait törvényi kötelezettségének elmulasztásával előzetesen még csak meg sem küldte a felperes részére.

Az alperes mindemellett hatáskör hiányában tette közzé a peresített közléseket tartalmazó videót: egyetlen jogszabály sem hatalmazza fel ugyanis arra, hogy a továbbiakban bemutatandó valótlan tényállításokat fogalmazzon meg és tegyen közzé lejárató szándékkal videós formátumban a Facebookon (*horribile dictu* - amerikai szerverre feltöltve és amerikai cégnek bevételt generálva magyar közpénzből); ahogy hatáskörét a videó apropóját adó vizsgálati jelentésében sem alapozta meg adekvát módon, annak 5.1. pontja ugyanis a Szuvtv. 3. § ac), b) és c) pontját általánosságban, egyszerre hívta fel, mindössze tartalmukban, pontos megjelölésük nélkül.

2.3. A perben kifogásolt valótlan közléseket tartalmazó videó teljes szövege

Az alperes 2024. október 31-én „Az Átlátszó szisztematikusan visszaél a közérdekű adatokkal, hírszerzési és dezinformációs tevékenysége súlyosan sérti Magyarország szuverenitását.” címmel (leírással) közzétett Facebook videójának szövegszerű tartalma a következő (a felperes félkővérrel szedte a petitumban sérelmezett közléseket):

„Az Átlátszó egy politikai nyomásgyakorló szervezet, amely súlyos károkat okoz Magyarországnak. Saját állításával ellentétben nem civil szereplő, mert külföldi állami forrásokból működik. Tevékenysége hírszerzés, politikai nyomásgyakorlás és dezinformáció. Dezinformációs kampánya ürügyet teremtett Brüsszelnek, hogy uniós pénzek visszatartásával zsarolja Magyarországot. Az álcája szerint az átláthatóságért küzdő Átlátszó titkolózik. Nem hajlandó nyilvánosságra hozni a Sargentini-jelentéshez biztosított részjelentéseit, és ezeket a Szuverenitásvédelmi Hivatal felszólítására sem adta át. De ugyanígy homályosak a pénzügyei is. A pénzmozgást egy bonyolult és keresztfinanszírozott struktúra mögé rejtik el. A trükkök ellenére a Szuverenitásvédelmi Hivatal megállapította, hogy az Átlátszó finanszírozása döntően külföldi eredetű. A legtöbb pénzt az Európai Bizottság mellett idegen államok és Soros György pénzosztó körei biztosítják. Az Átlátszó szisztematikusan visszaél a közérdekű adatokkal. Eddig több mint 9 ezer magyar dokumentumot töltött föl amerikai szerverekre. Ezekben magyar emberek személyes adatai, nevei, lakcímei és cégei szerepelnek. A külföldi szerverekre történő adatfeltöltés

---

eszközt biztosít a Magyarország elleni beavatkozásokhoz. Az Átlátszó hírszerzési és dezinformációs tevékenysége súlyosan sérti Magyarország szuverenitását."

2.4. A perben kifogásolt valótlan közlések értékelése

Felperes előjáróban megjegyzi, hogy az alperesi szervet létrehozó Szuvtv. 6. § (1) bekezdése értelmében „a Hivatal a 3. § szerinti feladataival összefüggésben egyedi ügyeket vizsgál, és az általa lefolytatott eseti vizsgálatok eredményét közzéteszi honlapján, amely **tartalmazza a vizsgálatok során feltárt tényeket**, az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket.”. Következésképp az alperes jogszabályi felhatalmazása arra szól, hogy jelentéseiben tényeket – illetve tényeket szükségszerűen tartalmazó, azokon alapuló következtetéseket – tegyen közzé.

Az alperes peresített videóját követő kommunikációja szintén azt támasztja alá, hogy a sérelmezett tartalmakat **mint tényállításokat** hozta nyilvánosságra. 2024. november 12-én ugyancsak Facebook felhasználói oldalán közzétett, „*Reakció az Átlátszó kínos magyarázkodására.*”(URL:<https://www.facebook.com/watch/?v=595194546266571&ref=sharing>, a közzétevő bejegyzés szövegét, valamint az annak alperes általi fizetett hirdetésként való, az elérést fokozó közzétételére vonatkozó, a Facebook hirdetéstárából származó információkat F/7, a videót F/9 szám alatt csatolom) című videójában az alperes elnöke így nyilatkozik (2:09 másodperc): „*Bodoky Tamás magyarázkodása nem oszlatja el a ködöt és a kételyeket, csak megerősíti a Hivatal által föltárt tényeket. A Hivatal megállapításai pedig pontosak (...).*”.

Az alperes így kellő alappal véleménynyilvánítási szabadságára (mint közhatalmat gyakorló állami szerv, alapjogi kötelezett státuszánál fogva eleve, lásd alább a kúriai gyakorlatot e tárgykörben) nem hivatkozhat a peresített közlések vonatkozásában. Amennyiben állításait értékítéletként mutatná be, azok mind a működését szabályozó jogszabály (Szuvtv. 6. §), mind kommunikációja, mind az állandó bírói gyakorlat fényében inherensen tényállításokon alapulnak és tényállításokat tartalmaznak, amelyek valósága avagy valótlansága bizonyítható.

Felperes rámutat, hogy a valós ténybeli alapot nélkülöző véleménynyilvánítás – azaz, ha a vélemény valótlan tényen alapul, vagy való tényt hamis színben tüntet fel – szintén jogellenes (BH1976.162). A véleménynek ugyanis szükségképpen valamilyen tényállításon kell alapulnia – minthogy a vélemény definíciója szerint „*valamely tényre vonatkozó állásfoglalásnak, értékítéletnek, következtetésnek*” minősül (BDT2012.2653). Amennyiben tehát a véleménynyilvánítás valótlan tényen alapul, akkor a véleménynyilvánítás osztja a valótlan tényállítás jogi megítélését, következésképpen a ténybelileg megalapozatlan véleménynyilvánítás éppúgy – és azonos jogalapon – jogellenes, mint az alapját képező valótlan tényállítás.

Felperes a továbbiakban az egyes peresített tényállítások valótlan voltát mutatja be. A sérelmezett videó az alperes 2024. október 28-án kiadott vizsgálati jelentésének apropóján és összefoglalójaként jelent meg, annak „ténybeli” alapját és kontextusát a jelentés nyújtja. Maga a videó a jelentés leginkább súlykolt tételmondatait hivatott még inkább felerősíteni, ezért a peresített tényállítások tartalma a jelentés kapcsolódó közléseinek ismertetése mellett tárható fel teljeskörűen, utóbbiak bemutatása ezért jelen keresetben sem mellőzhető.

2.4.1. „Tevékenysége hírszerzés, (...) és dezinformáció.”

A vizsgálati jelentés kapcsolódó, ugyancsak valótlan tényállításai a következők.:

„1. Az Átlátszó finanszírozásának, tevékenységének és kapcsolati hálójának áttekintése alátámasztja, hogy a vizsgált szervezet tagja az Amerikai Egyesült Államok 1980-as években megfogalmazott, új nemzetbiztonsági és külföldi befolyásszerzési doktrínája szerint kiépített nemzetközi hálózatnak, amely a világ minden pontján az amerikai érdekeket képviseli a célország (jelen esetben Magyarország) érdekeivel szemben.”

„2. Az Átlátszó külföldi érdekekhez igazodva és külföldi állami finanszírozás bevonásával végzi tevékenységét.”

„3. A jelentés rávilágít, hogy a hálózat által tematizált „átláthatóság”, „korrupcióellenesség” végső soron nem a közélet tisztaságát, a piaci résztvevők közötti kiegyenlített versenyt szolgálja, hanem az amerikai gazdasági és politikai érdekek rendkívül hatékony fegyvere.”

„6. Az Átlátszó finanszírozási háttere is egyértelműen igazolja, hogy a szervezet része a vizsgálati jelentésben bemutatott amerikai befolyásszerzési hálózatnak.”

„1.1.9. A NED a támogatásainak másik felét évről évre több száz külföldi, a saját hálózati kötelékébe tartozó politikai nyomásgyakorló szervezet között osztja szét, amelyek az adott régióban vagy országban operatív munkát végeznek az amerikai deep state geopolitikai céljainak megfelelően. Ennek a piramisszerűen felépülő szisztémának a része a Hivatal által vizsgált Átlátszó is.”

„2.3.2. Az „oknyomozó” újságírói munka során a közérdekűadat-igénylés és a kiszivárogtatott dokumentumok titkosított befogadása – amennyiben ezt a tevékenységet idegen hatalom által, külföldi beavatkozásra létrehozott hálózati tagként műveli a szervezet – alapot adhat arra is, hogy az idegen titkosszolgálati hírszerzés által már megszerzett információt legalizálja, így a célország kormánya és hatóságai előtt rejtve marad a vele szemben elkövetett titkos megfigyelés. Ehhez elegendő a hálózati tagot arra utasítani, hogy a már megszerzett dokumentumot közérdekűadat-igénylés formájában kérje ki, vagy ha az nem lehetséges, akkor titkosított forrásra hivatkozva az állami rendszeren belülről érkező kiszivárogtatásként kezelje.”

Az állítások ezen köre tehát azt közvetíti, hogy a felperes tagja egy, az Amerikai Egyesült Államok (illetve annak mélyállama) által fenntartott, nyomásgyakorló és befolyásszerző hálózatnak, amely a célország – vagyis Magyarország -, illetve szuverenitása kárára, amerikai megrendelésre és érdekek mentén – egy idegen állam titkosszolgálati fegyvereként - fejt ki tevékenységét, amely nem más, mint **hírszerzés és dezinformáció.**

a) A hírszerzés jelentése és azzal kapcsolatos jogi érvelés

A hírszerzés a Btk. 261. § szerinti kémkedés büntetvények elkövetési magatartása, ettől eltérő köznyelvi jelentése nincs is, ezért a perben ezen jelentéstartalom szerint kell elbírálni ezen állítással kapcsolatos jogkérdést.

---

*„261. § (1) Aki idegen hatalom vagy idegen szervezet részére Magyarország ellen **hírszerző tevékenységet folytat**, büntett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”*

A Btk. kommentárja szerint: *„A bűncselekmény elkövetési magatartása a hírszerző tevékenység végzése, amely szélesebb kört ölel fel, mint a titkosnak minősülő adatok megszerzése. A hírszerző tevékenység az adatszerző, adatszolgáltató tevékenységen túl **minden olyan magatartást magában foglal, amely a hírszerző szervezetek részére történő titkos, konspirált információszerző és az azt elősegítő tevékenységet is tartalmazza.** Az adatszerzésnek olyan adatokra kell vonatkoznia, amely adatok Magyarország hátrányára szolgálhatnak.”*

Nyilvánvalóan abszurdum közérdekű, az Infotv. szerint fogalmilag nyilvános és bárki által megismerhető adatok alkotmányos jogként gyakorolható igénylését és terjesztését titkos, konspirált információszerzésnek – vagyis hírszerzésnek, ezáltal pedig kémkedésnek – beállítani, azonban az alperes éppen ezt teszi. A jelentésből hivatkozott, ezt logikailag „alátámasztó” érvelés, azaz hogy az átlátszós adatigénylések a külföldi titkosszolgálat által már megszerzett adatok forrásának elfedését szolgálják, egészen döbbenetes társadalom- és államszemléletet tükröz, amit már a Kádár-korszak utolsó éveiben is maga mögött hagyott a pártállami politikai iskolák tananyagából az állami tisztviselők többsége. Másrészt pedig – a KiMitTud nyilvános adatigénylési felületén könnyen ellenőrizhető módon – a felperesi újságírók valójában belpolitikai szempontból aktuálisan releváns országos vagy helyi ügyekhez kapcsoló adatigényléseket adnak be, ezek esetében elvértve találni csak olyat, amelyek akár csak elvi szinten is más állam számára információértékkel bíró adatokra vonatkoznának. Nem mellesleg: azon információk, amelyek információs értékkel bírhatnak egy ellenséges szándékkal fellépő állam (vagy mélyállam) számára, közérdekű adatigényléssel meg sem szerezhetők, mivel vagy minősített adatot képeznek (mely esetben terjesztésük is bűncselekmény) vagy egyébként esnek nyilvánosságkorlátozás alá például üzleti titokként, döntéselőkészítő adatként vagy ágazati törvények nyilvánosságkorlátozó szabályai alapján.

A BDT2018.3. számon közzétett döntés szerint „**az, hogy valaki bűncselekményt vagy választási csalást követ el, elvi síkon, objektíve igazolható, ezért mindenképpen tényállításnak [minősül]**”, illetve „**a joggyakorlat egységes abban is, hogy a bűncselekménnyel vádolás vagy azzal valakinek az összefüggésbe hozása a jóhírnév sérelmét jelenti.**”

Az alperes tehát **valótlanul állította**, hogy a felperesi szervezet tevékenysége hírszerzés. **A valóság ezzel szemben az**, hogy ilyen jellegű tevékenységet nem folytat, soha nem is folytatott, és összefüggésbe sem hozható vele, hírszerzésre vonatkozó megrendeléseket, legyenek azok akár külföldiek, akár hazaiak, nem fogad és nem fogadott, szerkesztősége és újságírói maguk döntenek arról, hogy milyen adatokat igényelnek és milyen tartalmú cikkeket írnak – minden ellenkező tartalmú állítás semmiféle ténybeli alappal nem bír.

Az, hogy egy szervezet – mint jelen per felperese - megpályáz és elnyer többek között külföldi forrásokat is működésének biztosításához, a bírói gyakorlat szerint nem szolgál ténybeli alapként még annak a következtetésnek az okszerű levonására sem, hogy ennek fejében bármilyen megrendelést teljesítene – így például korábbi ítéletek tényállása szerint a magyar kormány lejárására irányuló tevékenységet folytatna (a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.345/2014/4/II. számú, jogerős ítélete; a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.472/2016/4-II. sz. jogerős ítélete).

A minore ad maius tehát annak a következtetésnek sem szolgálhat ténybeli alapjául, hogy a felperesi szervezet az előbbinél egy jóval súlyosabb – államellenes bűncselekménynek minősülő és ennek megfelelően szigorúan büntetendő – tevékenységet, hírszerzést végez, vagyis kémkedik.

b) A dezinformáció jelentése és azzal kapcsolatos jogi érvelés

A dezinformálás, dezinformáció

- a Magyar Értelmező Kéziszótár meghatározásában:

„Megtévesztés céljával tudatosan hamis, félrevezető híreket, adatokat stb. szivároztat ki, terjeszt.”

- a Merriam – Webster dictionary szerint:

„false information deliberately and often covertly spread (as by the planting of rumors) in order to influence public opinion or obscure the truth.”

Vagyis a dezinformáció tudatos hírhamisítás, a közvélemény szándékos félrevezetése.

Az alperes **valótlanul állította**, hogy a felperesi szervezet tevékenysége dezinformáció. **A valóság ezzel szemben az**, hogy a felperes nem folytat sem tudatos, sem gondatlan hírhamisítást, még a félrevezető hírek közlése is rendkívül távol áll tőle – mindez a felperes által üzemeltetett szerkesztőség sajtó-helyreigazítási per statisztikái alapján objektíve igazolható.

A felperes által üzemeltetett szerkesztőség 2020 januárjától 2024 júniusáig 4602 cikket publikált, ebben a periódusban pedig mindössze két cikkel kapcsolatban kötelezték sajtó-helyreigazításra, személyiségi jogi pert nem vesztett a kiadója, így felróható jogsértést egyetlen alkalommal sem állapított meg ezen időszakban magyar bíróság. Ilyen peres adatok mellett semmilyen ténybeli alapja nincs, hogy a felperes által üzemeltetett szerkesztőség (nemhogy szándékosan, hanem egyáltalán) félrevezetné a közvéleményt vagy híreket hamisítana – tevékenysége tehát nem lehet dezinformáció.

2.4.2. „Dezinformációs kampánya ürügyet teremtett Brüsszelnek, hogy uniós pénzek visszatartásával zsarolja Magyarországot.”

Az alperes **valótlanul állította**, hogy a felperes dezinformációs kampánya ürügyet teremtett Brüsszelnek, hogy uniós pénzek visszatartásával zsarolja Magyarországot. **A valóság ezzel szemben az**, hogy a felperesi szervezet egyrészt az előző pontban bemutatottaknak megfelelően semmilyen dezinformációs tevékenységet, így kampányt sem folytat, az nemlétezése okán sem „Brüsszelnek”, sem senki másnak nem szolgálhat ürüggyül semmilyen zsaroláshoz.

Az, hogy a felperesnek dezinformációs *kampánya* van, az előbbieken bemutatott dezinformációnál már önmagában súlyosabb – és többlettartalommal rendelkező –

---

valótlan állítás, ugyanis azt közvetíti, hogy felperes nem pusztán híreket hamisít, hanem ezt rendszerszinten, dömpingjelleggel, felépítetten vagyis kampányszerűen teszi. Azon alperesi állításból, miszerint mindez *ürügyet teremtett Brüsszelnek, hogy uniós pénzek visszatartásával zsarolja Magyarországot*, az következik, hogy a felperes szisztematikus hírhamisítása nem pusztán a közvéleményt, hanem az uniós döntéshozókat is félrevezette vagy csalárd céljukban segítette, akik e hamis kép alapján és annak felhasználásával határoztak arról, hogy Magyarországnak járó különböző uniós forrásokat zároljanak – összességében tehát felperes rendszerszintű dezinformációja jelentős érdeksérelmet okozott hazájának.

Felperes pusztán megjegyzi, hogy az alperesnek autonóm államigazgatási szervként tudomása kell, hogy legyen a kormányzati kommunikációban *„uniós pénzek Brüsszel általi visszatartásaként”* aposztrófált, a Bizottság és a Tanács által 2022. decemberében elindított, horizontális feljogosító feltételekkel és költségvetési feltételrendszerrel kapcsolatos eljárások valódi menetéről és tartalmáról.

Az alperesnek e tényállítása bizonyításához – miszerint az ezen eljárásokban hozott döntésekhez, Magyarország egyes uniós forrásainak zárolásához felperes kampányszerű hírhamisítása biztosított muníciót – az eljárások dokumentációjában kellene rámutatnia, mely pontokon hivatkozott bárki a felperesre, vagy általa közölt, utóbb hamisnak bizonyult hírekre.

2.4.3. „titkolózik. Nem hajlandó nyilvánosságra hozni a Sargentini-jelentéshez biztosított részjelentéseit (...).”

A vizsgálati jelentés kapcsolódó, ugyancsak valótlan tényállításai a következők:

„4. A Sargentini-jelentés készítője az Átlátszó és más külföldi érdekeket képviselő magyar és nemzetközi NGO-k által megküldött részjelentésekre alapozza vádjait. Az Átlátszó által a Sargentini-jelentéshez csatolt állítások és vádak a magyar nyilvánosság által nem megismerhetők, tartalmukat az Átlátszó eltitkolja.”

„3.2.10. A Magyarországot elítélő **dokumentum elkészítésében** egyébként a jelentés mellékletének tanúsága szerint is **aktívan részt vett a Bodoky által vezetett portál.**”

Az alperes **valótlanul állította**, hogy a felperes titkolózik és nem hajlandó nyilvánosságra hozni a Sargentini-jelentéshez biztosított részjelentéseit. **A valóság ezzel szemben az**, hogy a felperes Sargentini-jelentés elkészítésében nem működött közre, ahhoz részjelentéseket nem küldött. A melléklet hivatkozásában az atlatszo.hu csak mint felhasznált forrás jelenik meg, minden bizonnyal az általa feltárt visszaélések publikálása miatt, ahogy ugyanott egyébként megjelenik az ELTE Jogi Kara vagy a Pécsi Egyetem is, ahogy a Princeton Egyetem, de döböntes módon a magyar külügyminiszter is. A jelentéshez közvetlenül az atlatszo.hu-nak annyi köze volt, hogy az általa kiadott sajtótermék – a jelentés közzététele után, azaz olyan időpontban, amikor a tartalmát már nem befolyásolhatta semmilyen módon – beszámolt róla, és ennek keretében megjelenített egy összefoglalót. Felperes megjegyzi, hogy az alperes által „részjelentésként” hivatkozott anyag valójában egy, a Kormány Sargentini-jelentést megelőzően és ahhoz kapcsolódóan elkészített beszámolójára reflektáló civil jelentésre (F/10 melléklet) utal, amelyet hat magyar civil szervezet készített és nyilvánosan hozzáférhető (URL: <https://helsinki.hu/a-nagy-cafolat-mi-igaz-a-kormany-eu-nak-kuldott-allitasaibol/>) – ennek megírásában azonban felperes semmilyen módon nem működött közre.

Egyebekben rögzítendő, hogy olyan dokumentum közhatalmi szerv előli eltitkolását rója fel felperesnek az alperes, amely dokumentumot soha nem kért tőle, vagyis olyan jelentéssel kapcsolatosan állítja azt alperes, hogy felperes nem hajlandó kiadni, amit a) nem kért tőle senki, b) nem létezik.

Abban az esetben, ha ezen pontban kifogásolt állítást önmagában vagy a sérelmezett szöveg kontextusának egészében értékelve hamis színben feltüntetésnek minősítené a t. Törvényszék, a t. Törvényszék ezen megállapítását felperes nem vitatná.

2.4.4. „(...) finanszírozása döntően külföldi eredetű. A legtöbb pénzt az Európai Bizottság mellett idegen államok és Soros György pénzosztó körei biztosítják.”

Az alperes **valótlannul állította**, hogy a felperes finanszírozása döntően külföldi eredetű, és a legtöbb pénzt az Európai Bizottság mellett idegen államok és Soros György pénzosztó körei biztosítják. **A valóság ezzel szemben az**, hogy felperes éves költségvetésének legjelentősebb része magánszemélyek szja 1 százalékos felajánlásaiból és kisadományaiból származik, mint ahogy az a felperes, illetve a vele együttműködő Átlátszó Alapítvány nyilvánosan elérhető és e perben csatolt beszámolóiban és kiegészítő mellékleteiben is fellelhető.

Felperes továbbá rámutat, hogy a **Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.327/2023/6. számú, jogerős ítéletében valótlannak nyilvánította** azt a tényállítást, miszerint „(a felperes) *külföldi támogatásának mértéke lényegesen meghaladja a belföldit*”. Ez tartalmilag azonos az alperes által tett állítás első tagmondatával („*döntően külföldi eredetű*”), ugyanakkor a második támadott tagmondat ezen is túllép, hiszen az, hogy „*a legtöbb pénzt*” az Európai Bizottság, idegen államok és Soros György pénzosztó körei biztosítják, ebben az összefüggésben nem érthető máshogy, mint úgy, hogy ezek valamelyike önmagában is többségi finanszírozója a felperesnek. Ez pedig még abban az esetben is valótlannak lenne, ha az alperes jelentésben rögzített, levezetése egyes civil szervezetek, az Egyesült Államok és az amerikai mélyállam közti hierarchikus hálózati működési kapcsolatról valós lenne.

A tényleges helyzet ezzel szemben ugyanis az, hogy a mikroadományok és az szja-felajánlások összege az atlatszo.hu honlapon a <https://atlatszo.hu/kozhasznu-nonprofit-kft/> menüpont alatt is közzétett kimutatásokban is bemutatott, az F/11-21. szám alatt csatolt, az elmúlt négy lezárt évre vonatkozó beszámolókkal és közhasznúsági jelentésekkel összhangban a szervezet teljes költségvetésén belül 2016 óta minden évben elérte, sőt, több évben lényegesen meg is haladta a 40%-os részesedést, ami azt is jelenti, hogy egyrészt tartósan ez a legfontosabb, minden egyedi intézményi donor jelentőségét meghaladó támogatási forrása a felperesnek, másrészt hogy a szervezet és a szerkesztőség alapműködését hosszú ideje Magyarországról gyűjtött olvasói/támogatói magánadományok finanszírozzák, valamint az F/22. szám alatt csatolt cégkivonattal is

---

igazoltan magyar magánszemélyek tulajdonában áll. A megalakulása óta a szervezetet támogató másfél tucat különböző intézményi támogató pályázatok és támogatási szerződések alapján ugyanúgy egyes konkrét projekteket támogatott és támogat, mint az más sajtótermékek, illetve a civil szervezetek esetében is gyakorlat.

2.4.5. „(...) szisztematikusan visszaél a közérdekű adatokkal. Eddig több mint 9000 magyar dokumentumot töltött föl amerikai szervezetre.”

A vizsgálati jelentés kapcsolódó, ugyancsak valótlan tényállításai a következők:

„5. Az Átlátszó – mint az Amerikai Egyesült Államok által fenntartott külföldi befolyásolási hálózat tagja (...) több mint 9000 dokumentumot a hálózat amerikai központi szervezetének szerverére is feltölt, ezzel muníciót szállít a külföldi félnek a hírszerzési és befolyásolási tevékenységéhez.”

„2.1.8. Az Átlátszó az OCCRP–GACC-hálózat szerves részeként ebben az amerikai szervezeten tárolt adatbázisban rendszerezi a közérdekűadat-igénylésből származó dokumentumait (például állami szerződéseket, nyomás alatt tartott magánszemélyek fizetési listáit) és az „oknyomozó” tevékenysége során fellelt forrásanyagokat is. Összesen 9113 dokumentum, táblázat, illetve fotó, továbbá 816, az ügyekben érintett telefonszám található az Átlátszó által kezelt adatnyilvántartásban az Aleph gyűjteményében.”

„2.1.9. Önmagában sérti a nemzetállami szuverenitást, hogy egy idegen ország befolyásszerző hálózata által kezelt szerveren megtalálhatók, folyamatosan kereshetők a magyar állam, a magyar politikai-gazdasági elit „ellenségesnek minősített” szereplőinek pénzügyi dokumentumai.”

„2.3.1. A hálózati tagok az „oknyomozói” munkájuk során megszerzett hivatalos dokumentumokat és egyéb információkat nem pusztán az újságírói munkájukhoz használják fel, hanem feltöltik az amerikai kormányhoz köthető szerverre is. Az Aleph gyűjteményében található, az Átlátszó által kezelt adattömeg semmilyen formában nem szolgálja vagy szolgálhatja azt a célt, amelyet a portál megfogalmaz a saját „független” tevékenységéről. Felveti viszont annak a lehetőségét, hogy

a beszállított nyers adatok felhasználhatók az az amerikai kormány és szervezetei által folytatott nyomásgyakorláshoz és befolyásszerzéshez.”

Az alperes **valótlanul állította**, hogy a felperes szisztematikusan visszaél a közérdekű adatokkal és több mint 9000 magyar dokumentumot töltött föl amerikai szerverekre. **A valóság ezzel szemben az**, hogy az OCCRP (Organized Crime and Corruption Reporting Project – a világ egyik legnagyobb oknyomozó újságírói szerveződése) Aleph gyűjteménye (URL: <https://aleph.occrp.org/pages/about>), amelyre a(z amerikai szerverre feltöltött) peresített videó *amerikai szerver* fordulata is utal, egy olyan kormányzati, illetve egyébként nyílt adatbázisokból származó információkat csoportosító projekt, amelynek célja, hogy a világ oknyomozó újságíróinak a [(z) adott esetben köz]pénz útjáról adatokat szolgáltatasson. E gyűjteménybe azonban felperes semmiféle adatot nem tölt fel, arra pedig, hogy az OCCRP milyen adatot és honnan gyűjt be, alakító befolyása nincs.

A projekt (mint ahogy maga az alperes jelentése is kimondja) nem magyarspecifikus, csupán van magyar kontingense, amely két forrásból gyűjtött a Magyarországra szűkített keresési találatokban megjelenített adatot: a felperes két honlapjáról (az atlatszo.hu-ról és a KiMitTud közérdekű adatigénylő platformról), illetve az Európai Unió közbeszerzési adatbázisából. Ezeket az adatokat az OCCRP szerezte be és kezeli, – felperes abban ugyanúgy nem működött vagy működik közre, és ahhoz ugyanúgy nem nyújtott vagy nyújt semmilyen segítséget, mint ahogy nyilván az uniós közbeszerzési adatbázist kezelő Európai Unió Kiadóhivatala sem. Az átlatszós honlapokról letöltött adatösszeesség, amennyire meg tudjuk állapítani a feltöltött adatokból, egy egyszeri, 2016-os automatikus gépi letöltés (data scraping) eredménye lehet. A 9000 dokumentum szerepeltetésének jelentőségét pedig felhasználói oldalról közelítve azzal érdemes összevetni, hogy ebben a globális adatbázisban csak cégből százmilliót meghaladóra szerepelnek adatok, már ha az adatokat azonosító szoftver jól számol. Ha valaki használja az adatbázist, azaz rákeres benne egy személy vagy egy cég nevére, akkor a kapott keresési találatok között az atlatszo.hu-t vagy a KiMitTudot forrásként jelző releváns találatokra jóval kisebb számban juthat, mintha ugyanezeket az adatokat egy internetes keresőszolgáltatásba írja be. Arról nem is beszélve, hogy egy Google-keresés eredménye aktuális adatokat is

---

tartalmaz, az Aleph viszont egy évtizeddel ezelőttieket, még Simicska Lajos és Nyerges Zsolt tündöklésének mára se politikai, se szuverenitásvédelmi szempontból jelentőséggel nem bíró idejéből. Egyebekben lényeges tény, hogy a KiMitTud portálon az adatigénylések ezreit döntően nem a felperes vagy megbízásából eljáró személyek, hanem olyan magyar állampolgárok nyújtják be, akik alapjogukat gyakorolják akkor, amikor közérdekű adatokat igényelnek. A honlapon olyan adatok olvashatók, amelyeket adatgazdák közérdekű adatként önként, vagy jogerős bírósági ítélet alapján közöltek az igénylővel. A közérdekű adatok pedig eleve szabadon terjeszthetőek, ez a természetük, a velük való visszaélés a megismerők részéről *per definitionem* kizárt.

Végül lényeges tény az is, hogy az, hogy egy bárki által üzemeltetett honlapra feltöltött tartalom esetében az internet működésének természetéből következik, hogy az ott megjelent tartalmat célzottan vagy általános jelleggel más honlapok az eredeti közlő akaratától, szándékától és tudomásától is függetlenül átvehetik és át is veszik. Ez a közérdekű adatok tekintetében a fent leírtak miatt elvi problémát sem okoz. Ennél lényegesen több adat kerül amerikai és egyébként külföldi szerverekre a világ minden, érdemi forgalmat generáló honlapjáról a keresőszolgáltatások és a webarchívumok működése során.

Egy egyszerű, de talán az alperes számára is könnyen átélhető példával élve: az alperes maga is tesz közzé közérdekű adatokat a <https://szuverenitasvedelmihivatal.hu/kozerdeku-adatok/> elérhetőségen, köztük azokat is, amelyeket adatigénylésre adott ki. Az Internet Archive projekt Wayback Machine nevű alkalmazása az internet legnagyobb webarchívuma, ami az interneten 835 milliárd weblap tartalmát archiválja 28 évre visszamenőleg az adott lap forgalmához és fontosságához igazodó, de összességében egyre növekvő gyakorisággal és mélységben. Az Internet Archive egy egyesült államokbeli nonprofit szervezet fenntartásában, amerikai szerveren működik, és alapításában és finanszírozásában amerikai kormányzati szervek is közreműködtek, sokszáz közkönyvtár a világ számos pontján pedig folyamatosan részt vesz a működtetésében: alperes szervezetében valaki nyilván már ennek a hálózatnak a felderítésén is dolgozik. Bár az alperes honlapja még csak néhány

---

hónapja aktív, de a Wayback Machine már többször archiválta, és az egyik, szeptemberi archivált verzióban szerepel is az alperes aktuális általános közzétételi listája a <https://web.archive.org/web/20240904092723/https://szuverenitasvedelmihivatal.hu/dokumentumok/altalanos-kozzeteteli-lista-2024-06-10.pdf> elérhetőségen.

Nemcsak a felperes, hanem az alperes által közzétett közérdekű adatok, utóbbiak közt is „magyar emberek és magyar cégek” (közérdekből nyilvános) adatai vannak tehát amerikai szerveren. Alperes és felperes helyzete között annyi a különbség, hogy a felperes nem gondolja alperesről, hogy ő töltött fel közérdekű adatokat amerikai szerverre, vagy ha gondolná, akkor is megkérdezné őt, mielőtt ezt nyilvánosan állítja róla, mivel tudja és el is fogadja, hogy ez ilyen esetben kötelessége. Az tehát, hogy egy, a nyílt interneten bárhol közzétett weblap egyes oldalai az annak tartalmát archiváló honlapokon is elérhetők lesznek, és tartósan azok is maradnak az azon közzétett adatokkal együtt, a közzététel tényéből következik.

Abban az esetben, ha ezen pontban kifogásolt állítást önmagában vagy a sérelmezett szöveg kontextusának egészében értékelve hamis színben feltüntetésnek minősítené a t. Törvényszék, a t. Törvényszék ezen megállapítását felperes nem vitatná.

2.4.6. „(...) hírszerzési és dezinformációs tevékenysége súlyosan sérti Magyarország szuverenitását.”

Az alperes **valótlanul állította**, hogy a felperes hírszerzési és dezinformációs tevékenysége súlyosan sérti Magyarország szuverenitását. **A valóság ezzel szemben az**, hogy a felperes – a fentiekben kifejtetteknek megfelelően (II.2.4.1.) – semmiféle hírszerzési, illetve dezinformációs tevékenységet nem folytat, így e tevékenysége nemlétezése okán Magyarország szuverenitását sem sértheti. A premissza tehát mindennemű valóságalapot nélkülöz – a valótlan tényekre alapított és dehonesztáló, önkényes következtetés pedig, miszerint a felperes tevékenysége súlyosan sértene Magyarország szuverenitását, osztja a valótlan tényállítások sorsát, ugyancsak jogellenesnek minősül.

2.5. A releváns joggyakorlat és jogi érvelés

A bírói gyakorlat alapján (pl. Kúria Pfv.IV.20.001/2021/4.) személyiségi jogi perben a kifogásolt közlés tényleges tartalmát nem önmagában, hanem a nyilatkozat többi részével együtt szükséges vizsgálni, különös tekintettel a közlés lényegi mondanivalójára és az arra vonatkozó társadalmi közfelfogásra. A PK 12. sz. állásfoglalásra is figyelemmel a közlések kontextusának rövid áttekintése jelen perben nem mellőzhető. Ennek kapcsán az előző fejezetben előadottakat meg nem ismételve fenntartom.

A PK. 14. sz. állásfoglalás I. pontja értelmében az alperes által megfogalmazott (és felperes által a fentiekben tételesen megcáfolt) tényállítások bizonyítása az alperes kötelezettsége.

A tény és vélemény elhatárolása körében a BDT2012.2653 számon közzétett eseti bírósági döntés irányadó, miszerint *„[a] tény a való világ része, annak valamely objektív – az emberi tudattól független – mozzanata, a múltban létezett vagy a jelenben létező érzékelhető jelenség, állapot, esemény, történés vagy cselekvés. [...] A tény valósága bizonyítható vagy cáfolható.”*. E bírósági határozat rögzítette azt is, hogy az ún. bizonyíthatósági teszt alapján *„az a közlés, amelynek valósága vagy valótlansága bizonyítható: tény”*.

A közlések jogellenességének értelmezése során az uniós elsődleges jogforrások rendelkezései is relevánsak, mivel az alperes valótlan állításaiban jelentős súlyt képvisel felperes külföldi támogatásának ténye, és ezen belül nevesítetten is megjelenik az, hogy az Európai Bizottság és más uniós tagállamokban működő donorszervezetek támogatására alapozza az alperes a következtetéseit a jelen keresetben kifogásolt állítások tekintetében. Márpedig az Európai Unió Bírósága C-78/18. sz. ügyben hozott ítéletében az EUMSZ-nak a szabad tőkeáramlást kimondó 63. cikke, valamint a Charta 12. cikkében elismert alapjog védelmében fennálló tagállami kötelezettségekkel ellentétesnek minősítette a külföldről támogatott civil szervezetekkel szemben hátrányos megkülönböztetést alkalmazó korábbi magyar törvényi szabályozást. A külföldről elfogadott finanszírozást idegen érdekek alapján végzett ügynöki tevékenységként feltüntetni igyekvő valótlan állítások ezért felperes álláspontja szerint az uniós joggal, azon belül a felperes vonatkozásában az EUMSZ 63. cikke és a Charta 11. és 12. cikke (a

---

véleménynyilvánítás és a tájékozódás, valamint az egyesülés szabadságával) sem hangolhatók össze.

a) Alperest nem illeti meg a véleménynyilvánítás szabadsága a kúriai gyakorlat alapján

A Kúria Pfv.IV.21.348/2018/7. számon hozott, a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.380/2018/5-II. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartó felülvizsgálati ítélete a nemzeti konzultációk jóhírnevet sértő egyes tartalmai kapcsán rögzíti:

„[20] A jogerős ítélet indokolása alapelvként rögzítette, hogy az alperes a (...) (kormányzati kommunikáció egyik felelős szerveként) az államhatalom részeként nyilvánult meg a kérdőíven keresztül. Ebben a körben rögzítette, hogy az Alaptörvény alapján alapvető jogok védelme az állam kötelezettsége. Ebből következik, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága, mint alkotmányos alapjog gyakorlásának lehetősége a közhatalom számára nem biztosított. Rögzítette, hogy az állam az alapvető jogoknak nem jogosultja, hanem a kötelezettje, és a közhatalmat a valóságnak megfelelő tájékoztatás és az alapvető jogok védelme alatt álló személyiségi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége terheli. Ehhez képest a jogerős ítélet szerint az alperes nem hivatkozhat arra, hogy a kormány nevében tett hivatalos kommunikációja során tett nyilatkozatai a közügyekkel összefüggnek, akkor azok a véleménynyilvánításhoz fűződő jogra tekintettel elsőbbséget élveznek az érintett magánszemély vagy társadalmi szervezet személyiségi jogaival szemben. Ehhez képest a jogerős ítélet szerint nincs olyan alapjogi mérlegelésnek sem helye, amely összemérné az alperes véleménynyilvánításhoz való jogát a felperes jóhírnév védelméhez fűződő jogával.

[22] Külön kiemelte a jogerős ítélet azt, hogy a konzultációs kiadvány a műfaját tekintve nem sajtótermék, abban nem nyílik lehetőség az eltérő álláspontok megjelenítésére. Ehhez képest a véleménynyilvánítás szabadsága és a sajtószabadság kapcsán született alkotmányossági megfontolások a közhatalom ilyen jellegű megnyilvánulásaira nem alkalmazhatók, ehhez képest az egyének jogvédelme az ilyen beavatkozásokkal szemben hangsúlyosabb értékelést kell, hogy kapjon.

[25] (...) A jogerős ítélet szerint a közlés körülményeinek összefüggésére figyelemmel az ilyen kiadvánnyal szemben fokozottan támasztható az a követelmény, hogy ne legyen

megtévesztő, ne tartalmazzon homályos, félreérthető, magánszemélyek vagy társadalmi szervezetek jóhírnevének sérelmére alkalmas elemeket.

[50] Azzal is egyetértett a Kúria a konzultációs ív megítélése tekintetében, hogy **nem sajtótermékről van szó, nem nyilvános politikai, közéleti vitáról, hanem egy kormányzati álláspont kinyilatkoztatásáról. A politikai vitára vonatkozó speciális rendelkezések tehát valóban nem alkalmazhatóak a konkrét esetben, arra is figyelemmel, hogy itt egyfajta állami, azaz közhatalmi jellegű megnyilatkozásról (még ha nem is jogszabályról) van szó, ezért a véleménynyilvánítás szabadsága ebben a körben valóban külön nem értelmezhető. A Kúria szerint ugyanakkor a másik oldalról ehhez képest szükségtelen annak külön elemzése, vagy a bíróság általi minősítése, hogy a konzultáció esetében politikai marketingeszközzel, politikai reklámról van-e szó, vagy sem.**

Felperes álláspontja szerint a Kúria felülvizsgálati ítéletében kifejtett szempontok irányadóak jelen peresített tartalomra is, hiszen alperes

- **ugyancsak az államhatalom részeként – alapjogi kötelezettként – nyilvánult meg** a peresített videójában, illetve az annak alapjául szolgáló jelentésében;
- ebből kifolyólag **a véleménynyilvánítás szabadsága** mint alkotmányos alapjog gyakorlása számára, mint közhatalmi szerv, **eleve nem volt biztosított;**
- ellenben a **valósághű tájékoztatás és a valóban alapjogi védelem alatt álló személyiségi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége** terhelte.

A Kúria felülvizsgálati ítéletében megfogalmazott elv tehát ebben a perben is követendő, és az akként foglalható össze, hogy nincs helye **közhatalmi jellegű megnyilvánulás kapcsán a politikai vitára vonatkozó speciális rendelkezések, illetve olyan alapjogi mérlegelés alkalmazásának,** amely összemérné az alperes véleménynyilvánításhoz való jogát a felperes jóhírnév védelméhez fűződő jogával. Mindezt megerősíti a keresetlevél 2.4. pontjában már részletesen hivatkozott alperesi kommunikáció, ami nyomatékosan „*a Hivatal által föltárt tények*”-ként hivatkozik a vitatott közlésekre.

A Kúria arra is rámutatott, hogy még az egyértelműen átpolitizált nemzeti konzultációk vonatkozásában is **fokozottan támasztható az a követelmény, hogy ne legyenek megtévesztők, ne tartalmazzanak homályos, félreérthető, magánszemélyek vagy**

---

társadalmi szervezetek jóhírnevének sérelmére alkalmas elemeket. Ebből kifolyólag pedig az alperes – mint jogszabály szerint független és politikai befolyástól mentesen működő, alkotmányos jogállásánál fogva pártfüggetlenül működő szerv – vizsgálati jelentése és egyéb kommunikációja kapcsán e mérce még szigorúbban alkalmazandó, mi több, alperesnek jogszabály állít kötelezettséget a tényszerű jelentéstevésre és tájékoztatásra.

b) A valótlan tényállítások által a felperesről közvetített kép

A **BH2010. 294.** eseti döntés kimondja, hogy a jóhírnév megsértésének megállapítását az alapozza meg, ha a más személyre vonatkozóan közölt valótlan tényállítás objektíve alkalmas az érintett személy hátrányos társadalmi megítélésének kiváltására. A jogsértés megállapításának tehát nem feltétele annak bizonyítása, hogy ez a hátrányos megítélés ténylegesen be is következett. A petitumban sérelmezett alperesi tényállítások azt közvetítik, hogy a felperes

- egy olyan szervezet, amelynek tevékenysége egyrészt a kémkedés büntetettét valósítja meg, másrészt pedig rendszerszintű hírhamisítást folytat,
- e rendszerszintű hírhamisítással muníciót szállít hazája zsarolásához,
- annak ellenére, hogy (névleg) az átláthatóságért küzd, a nyilvánosság elől elrejtí valós tevékenységét és pénzügyeit is,
- szisztematikusan visszaél az általa megszerzett adatokkal, azokat idegen államok befolyásszerző hálózatainak szerverein kezeli,
- mindezt idegen zsoldban teszi,
- egyetlen valós célja mindezzel pedig az, hogy Magyarország szuverenitását és függetlenségét aláássa.

Ez az alperes által alkotott kép pedig egyértelműen a társadalom megvetését váltja ki a felperes személyét érintően, negatív értékítéletet közvetít, egyben alkalmas a felperes jóhírnevének megsértésére. A Ptk. kommentárja (Gárdos Péter, Vékás Lajos (szerk.): Nagykomentár a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényhez; a továbbiakban: Ptk. kommentár) szerint a valótlan tényállítás akkor minősül a jóhírnév

---

megsértésének, ha a „közmegejtélés szerint a tényállítás alkalmas arra, hogy a sértett társadalmi megejtélését hátrányosan befolyásolja. Az elbírálás szempontja tehát nem a sértett érzékenysége, hanem a közfelfogás.” Ez a követelmény felperes esetében teljesült, a tényállítások mindegyike a közfelfogás szerint a jóhírnevét sértő volt.

3. Az alkalmazni kért jogkövetkezményekkel kapcsolatos indokolás

3.1. Objektív jogkövetkezmények alkalmazása

Az objektív jogkövetkezmények azzal szemben alkalmazhatók, aki a jogsértést okozta, vagy annak bekövetkeztében közrehatott. Jelen esetben nem merül fel kétség azzal kapcsolatban, hogy a jogsértést az alperes okozta, mivel a peresített tartalmakat maga az alperes hozta nyilvánosságra Facebook felhasználói oldalán.

a) Eltiltás a további jogsértéstől

A felperes kéri a 2:51. § (1) bekezdésének b) pontja alapján az alperesnek a további jogsértéstől történő eltiltását, amelyet felperesi álláspont szerint az indokol, hogy az alperes több alkalommal tett közzé olyan közléseket az elmúlt időszakban, amelyekkel a felperes személyiségi jogát megsértette – például szolgál erre a jelen kereset petitumában ugyan nem sérelmezett, viszont a sérelmezett közlések kontextusaként többször hivatkozott, a peresített tartalmak alapját nyújtó, 2024. október 28-án kiadott vizsgálati jelentés, illetve az alperes peresített videót követő kommunikációja, így a 2024. november 12-én ugyancsak Facebook felhasználói oldalán közzétett, a felperesről szóló valótlán tényállításokat megerősítő videó.

b) Bocsánatkérés

A felperes jóvátételt kér az alperestől, bocsánatkérő közlemény formájában Facebook felhasználói oldalán. Az elégtételadásban, így a bocsánatkérésben a szankció erkölcsi jellege kerül előtérbe, „lényege abban áll, hogy a jogsértőt arra kötelezi a bíróság, hogy ismerje el cselekményének jogsértő voltát, és egyben juttassa kifejezésre megbánását, kövesse meg a sértettet.”, rögzíti a Ptk. kommentár. Szintén a Ptk. kommentárja tartalmazza azt, hogy az elégtételadás csak akkor töltheti be jóvátételi funkcióját, ha ugyanazt a nyilvánosságot éri el, amely előtt a jogsértés megtörtént. Ezért tartja fontosnak felperes, hogy a bocsánatkérés

---

a jogsértésnek nyilvánosságot adó alperesi Facebook felhasználói oldalon jelenjen meg videós formátumban és az ítélet rendelkező részét is tartalmazza. A nyilvános elégtétel adása [Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pont] álláspontunk szerint ilyen módon érhető el.

3.2. Sérelemdíj mint szubjektív jogkövetkezmény

A Ptk. által bevezetett sérelemdíj a törvényjavaslathoz fűzött indokolás és az azóta rögzült bírói gyakorlat szerint is kettős funkciót tölt be: *„A sérelemdíj a személyiségi jogok megsértésének vagyoni elégtétellel történő közvetett kompenzációja és egyben magánjogi büntetése.”* Előbbi célja tehát a klasszikus polgári jogi reparáció, míg utóbbi büntetésnek minősül, amelynek célja az elrettentés, visszatartás.

A sérelemdíj mint szubjektív szankció kapcsán felperes kiemeli, hogy a jogsértés az alperesnek egyértelműen felróható. A **Kúria Pfv.IV.21.757/2014/3.** sz. felülvizsgálati végzése hangsúlyozza: *„nem »csökkentett«, hanem éppen nagyobb a felelőssége annak, aki akár alkalmazottként, akár képviselőként a közvélemény tájékoztatásában hivatásszerűen vesz részt.”* Alperes a közvélemény tájékoztatásában részt vevő, komoly tömeghatással bíró, közhatalmi szervként mulasztotta el a számára kötelező jogszabályoknak és joggyakorlatnak megfelelő eljárást.

Tette ezt úgy, hogy az Alkotmánybíróság az alperest létrehozó jogszabály ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt elbíráló, IV/02551/2024 ügyszám alatt hozott, 2024. november 15-i határozata az alperes funkcióját illetően kimondja:

„[97] A Szuo tv., illetve a Hivatal a szuverenitásvédelem keretében az információk értékelésében segíti a választópolgárt, ezzel is fenntartva a demokratikus közéleti vitát és annak sokszínűségét.”

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.21.188/2019/5. számú jogerős ítéletet hatályában fenntartó döntésében a hatályában fenntartott ítélet kapcsán rögzíti: *„[14] A másodfokú bíróság kifejtette: a demokratikus közvélemény csak valós információk alapján kibontakozó közéleti vita mentén alakulhat”*. Alperes azonban tudatosan, alkotmányos és jogszabály szerinti funkcióját megsértve, lejárató szándékkal közölt valótlanosságokat a

---

felperesről; éppen azt a demokratikus közvéleményt félrevezetve, amelynek tényszerű tájékoztatása az információk elfogulatlan értékelésén keresztül feladata volna, és azon aggályokat alátámasztva, amelyeket a Velencei Bizottság is megfogalmazott a fentiekben bemutatott véleményében.

Felperes hangsúlyozza, hogy az alperes a Szuvtv. 6. § (8) bekezdése szerinti kötelezettségét megsértve a jelentéstervezet megküldését elmulasztotta; nem kérdezte meg felperest tényállítási valóságáról, nem adta meg neki a jogszabály által biztosított lehetőséget arra, hogy a jóhírnevét sértő információkat, állításokat megcáfolhassa, hanem ellenőrzés és az érintett reakciójának megismerése nélkül közölte a minden ténybeli alapot nélkülöző valótlan tényállításokat. Ez az eljárás még egy sajtószerv esetében is rendkívüli felrőhatóságot eredményez – közhatalmi szervtől pedig egy demokratikus társadalomban elfogadhatatlan.

Mint ahogyan a **PK 12.** is megállapítja, „[a] sajtótájékoztatás széles körű nyilvánosságot jelent, az ilyen közléssel elért tömeghatás nagymértékben fokozza a sérelem súlyosságát.”

Alperes vizsgálati jelentésével kapcsolatos kommunikációját, így a peresített videót is a teljes magyar médiaszintér szemlézte, arról beszámolt. Különösen fokozza a sérelem súlyosságát, hogy olyan, rendkívül nagy, országos elérésű sajtótermékek számoltak be a peresített videó tartalmáról tényként, minden kritikai megállapítás nélkül, mint a magyarnemzet.hu, a mandiner.hu, a hirtv.hu, vagy épp a hirado.hu.

Alperes emellett maga is a közösségi hálózaton közzétett egyszerű tartalmaknál lényegesen szélesebb nyilvánosságát biztosított az eleve nyilvánvalóan az ezen a felületen való minél hatékonyabb terjesztésre optimalizált videónak azáltal, hogy fizetett hirdetésként tette azt közzé. Az F/7 szám alatt a bejegyzés szövegével együtt csatolt Facebook hirdetési könyvtári bejegyzés alapján megállapítható, hogy alperes 150 ezer forint körüli közpénznek a Metánál való elköltésével 300 ezret meghaladó számú fizetett megjelenést vásárolt üzenete közösségi hálózaton való terjesztésére.

A sérelemdíj összegének megállapítása a bíróság szabad mérlegelésének tárgya, amely során a bíróság az eset összes körülményeit veszi figyelembe, olyan módon, hogy az eset összes egyedi körülményeit mérlegelve alkalmas legyen arra, hogy a pénzzel nem mérhető hátrányokat, másnemű, pénzbeli előnyök nyújtásával hozzávetőlegesen kiegyensúlyozza.

A Felperes utal a **Fővárosi Ítéltábla 1/2013. (VI.17.)** számú határozatával elfogadott **Polgári Kollégiumi vélemény** 7. pontjára, amely szerint a sérelemdíjjal szembeni követelmény, hogy az alanyi jogvédelmet nyújtson, egyúttal a jogsértőket visszatartsa a sérelmet okozó magatartástól. A sérelemdíj intézménye a személyhez fűződő jogok megsértésének vagyoni elégtétellel való közvetett kompenzációja és egyben magánjogi büntetés. A kompenzációra és elégtételre való törekvés a jogvédelemre szoruló sértettnek, míg a büntetés a jogsértésnek szól (visszatartási cél).

A Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szerint *„a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel”* határozza meg. Mindezeket alapul véve a felperes javára megítélhető sérelemdíj kapcsán kérem, hogy a t. Törvényszék a következőket vegye figyelembe.

A sérelemdíj mértékének meghatározása során felperesi álláspont szerint fokozott súllyal kell értékelni azt a korábban is kifejtett szempontot, amely szerint alperes a felperest közhatalom felhasználásával, az ezáltal élvezett közbizalom mögül állítja be önkényesen és minden ténybeli alapot nélkülözve a keresetlevél 2.5. pontjában kifejtett jellegzetességekkel rendelkező bűnszervezetnek.

A közlésért megállapítani kért összeg a bírói gyakorlatot figyelembe véve nem eltúlzott, azok arányban állnak az alperes által okozott sérelemmel, a köztudomású tények doktrínájára alapozott bírói gyakorlatban (Pfv.III.22.619/2017/8.; Pfv.IV.21.230/2011/3.; Pfv.IV.20.547/2015/6.) kialakult alsó határt jelenti.

III. ZÁRÓ RÉSZ

1. Hatáskör, illetékesség, perbeli legitimáció, illeték, egyéb nyilatkozat

A pertárgyérték a Pp. 21. § (1) bekezdése alapján 4.300.000 - Ft, azaz négymillió-háromszázezer forint. A pertárgyérték meghatározása során a felperes kizárólag a keresettel érvényesített követelés értékét vette figyelembe. A perben a feleket az illetékekről szóló 1990. évi XCLIII. törvény 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján **tárgyi illetékfeljegyzési jog** illeti meg, ezért a Pp. 96. § (3) bekezdése alapján az illeték lerovását a felperes mellőzi. Emellett a felperest az Illetéktörvény 5. § (1) bekezdés m) pontja alapján személyes illetékmentesség illeti meg, és a (4) bekezdés alapján akként nyilatkozik, hogy a (3) bekezdésben rögzített feltételnek várhatóan megfelel, ezzel ellentétes tartalmú nyilatkozatot abban az esetben tesz, ha a május 31. napjáig benyújtandó beszámoló alapján az szükségessé válik.

A tisztelt **Törvényszék hatáskörét** a per típusának tényére (személyiségi jogi per) figyelemmel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 20. § (1) bekezdésére alapítja a felperes, a tisztelt Törvényszék **illetékessége** a Pp. 25. § (1) bekezdésén alapul.

A nem természetes személy **alperes perbeli jogképessége** a Szuvtv. 1. § (4) bekezdésén, az Áht. 7. § (1) bekezdésén, a Ptk. 3:1. § (1) bekezdésén, valamint a Pp. 33. §-án alapszik. A nem természetes személy alperes törvényes képviselőjének képviseleti joga a Szuvtv. 18. § (1) bekezdés e) pontján alapszik.

A nem természetes személy **felperes perbeli jogképessége** a jogi személyiségére figyelemmel a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:1 § (1) bekezdésén, Pp. 33. §-án, valamint a Ptk. 3:63. § (1) bekezdésén alapul, mely szerint az egyesület jogi személy. A per tárgyává tett közlések a felperest név szerint, személyesen említik, így felperesi legitimációja nem lehet kétséges.

A nem természetes személy **felperes törvényes képviselőjének** képviseleti joga a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:29. és 3:112. §. §-ain alapul, annak tényét az F/22 alatt csatolt felperesi cégkivonat 13/6. bejegyzése igazolja.

A **felperesi jogi képviselő képviseleti joga** ténybelileg az F/1. mellékletként csatolt meghatalmazáson, jogilag a Pp. 75. § (1) bekezdés a) pontján és az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 34. § (1) és (3) bekezdésén alapszik

Budapest, 2025. január 8.

Tisztelettel:

---

az **atlatszo.hu Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság**
jogi képviseletében
dr. T. Tóth Balázs egyéni ügyvéd
KASZ: 36072496

Mellékletek:

- F/1. **Ügyvédi meghatalmazás**
- F/2. **Megbízási szerződés**
- F/3. **A Velencei Bizottság CDL-AD(2024)001. számú véleménye**
- F/4. **Az alperes 2024. június 25-én küldött SZH-0205/2024. hivatkozási számú levele**
- F/5. **A felperesnek a levélre adott 2024. július 8-i válasza**
- F/6. **Az alperes SZH-0353/2024 iktatószámú vizsgálati jelentése**
- F/7. **Az alperes által 2024. október 31-én és 2024. november 12-én Facebook felhasználói oldalára feltöltött bejegyzések, valamint az azok megjelenítésére irányuló fizetett hirdetések Facebook hirdetéstári adatai**
- F/8. **Az alperes által 2024. október 31-én Facebook felhasználói oldalára feltöltött, a keresetben kifogásolt állításokat tartalmazó videó**
- F/9. **Az alperes által 2024. november 12-én Facebook felhasználói oldalára feltöltött, videó**
- F/10. **A Sargentini-jelentésre reagáló civil-jelentés**
- F/11. **A felperes 2023. évi pénzügyi beszámolója**
- F/12. **A felperes 2023. évi kiegészítő melléklete**
- F/13. **A felperes 2023. évi közhasznúsági jelentése**
- F/14. **A felperes 2022. évi pénzügyi beszámolója**
- F/15. **A felperes 2022. évi kiegészítő melléklete és közhasznúsági jelentése**
- F/16. **A felperes 2021. évi pénzügyi beszámolója**
- F/17. **A felperes 2021. évi kiegészítő melléklete**
- F/18. **A felperes 2021. évi közhasznúsági jelentése**
- F/19. **A felperes 2020. évi pénzügyi beszámolója**
- F/20. **A felperes 2020. évi kiegészítő melléklete**
- F/21. **A felperes 2020. évi közhasznúsági jelentése**
- F/22. **A felperes cégkivonata**